

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valentina Clevadî,
Ion Druță, Galina Stratulat,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Cucereavaia Maria, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cucereavaia Maria împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătatea Rîșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Rîșcani” cu privire la contestarea nulității ordinului de concediere, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 august 2016,

c o n s t a t ă :

La 13.08.2015, reclamanta Cucereavaia Maria a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Rîșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Rîșcani” privind constatarea nulității ordinului nr.32-c din 07.02.2002 privind concedierea din lucru, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea actinii reclamanta a indicat, că prin ordinul nr. 92-k din 05.10.1976 a fost angajată în funcție de soră medicală la Spitalul raional Rîșcani, pe o durată nedeterminată. Pe parcursul activității de muncă, reclamanta de mai multe ori a fost transferată în diferite funcții la aceeași instituție, precum și într-o altă instituție. De fiecare dată nu i s-a cerut consimțământul, din care motiv consideră că i s-au încălcat drepturile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Codul muncii în vigoare în acea perioadă.

Afirmă că, conform Ordinului nr.3-k din 03.01.1984, ea a fost transferată în funcția de moașă în cabinetul oncoprofilactic cu sediul în policlinică (denumirea inițială a insușiei medicale, parte componentă a Spitalului raional Rîșcani), care ulterior a suferit restructurări și de fiecare dată și-a schimbat denumirea: Centrul medicilor de profil general, Centrul medicilor de familie Rîșcani, IMSP Centrul medicilor de familie. Începând cu 24.01.2014 se numește IMSP Centrul de Sănătate Rîșcani, care de fapt a fost și este succesorul de drept al unei unități reorganizate anterior de mai multe ori (Spitalul raional Rîșcani), cum este confirmat prin conținutul ordinelor nr. 77 din 01.07.2003 și nr. 118-c din 25.12.2007 și înscrisurilor din carnetul de muncă.

La fel, conform Ordinului nr. 175-c din 28.11.2014 emis de către IMSP Centrul de Sănătate Rîșcani, dânsa a fost concediată din funcție începând cu data de 01.12.2014, în baza art. 86 pct. c) din CM al RM în legătură cu reducerea numărului de state de personal. În urma acestei concedieri, conform art. 186 alin. (1) lit. a) din CM RM, reclamanta are dreptul la indemnizația de eliberare din serviciu pentru toți anii de activitate, începând cu 05.10.1976 până la 01.12.2014, de tot pentru 38 ani.

Mai indică că, după concediere a primit indemnizație de eliberare din serviciu, însă nu pentru toți anii lucrați, dar parțial, din acest motiv s-a adresat la IMSP Centrul de Sănătate Rîșcani, cu solicitarea să-i plătească indemnizația pentru toți cei 38 ani lucrați la această instituție, însă a primit răspuns negativ, precum că i s-a plătit toate indemnizațiile prevăzute de lege din momentul angajării în instituția respectivă, din data de 12.02.2002 în sumă totală de 9 600 lei.

Consideră că nu este corectă afirmația că a fost angajată la această instituție abia la 12.02.2002, dar corect data angajării inițiale este 05.10.1976.

Sușține că, dreptul la indemnizația corectă a fost defavorizat de emiterea ilegală a ordinului nr. 32-c din 07.02.2002 „Cu privire la concedierea din lucru” cu următorul conținut: „A concedia din lucru moașa secției consultative Cucereavîi Maria Petru de la 22.02.2002 din propria inițiativă în legătură cu transferul în Centrul Medicilor de Familie. Temeiul fiind cererea personală.”

Ulterior, după emiterea acestui ordin ilegal cu formula greșită „A concedia din lucru... din propria inițiativă...”, Centrul medicilor de Familie, actualmente IMSP „Centrul de Sănătatea Rîșcani” a emis ordinul nr 27-L din 06.02.2002 privind angajarea prin transfer în funcția de moașă în cabinetul oncoprofilactic la 12.02.2002.

Consideră reclamanta că ordinul nr. 32-c din 07.02.2002 emis de către IMSP „Spitalul raional Rîșcani” privind concedierea din lucru urmează a fi declarat nul, având în vedere că nu a fost informată despre emiterea și conținutul acestuia, fapt prin care au fost încălcate prevederile art. 29 alin. (1) din CM RM în vigoare în acea perioadă. Despre schimbarea condițiilor esențiale de muncă nu a fost informată cu două luni înainte, încălcându-se prevederile art. 29 alin. (4) din Codul muncii în vigoare la acel moment. Cererea despre concediere nu a depus-o, cu ordinul de concediere nu a luat cunoștință.

Conform art. 34 din CM RM în vigoare în acea perioadă, dacă ar fi dorit să fie concediată din propria inițiativă, trebuia să preîntâmpine administrația în scris cu 2 luni înainte, iar după concediere (dacă ea ar fi fost), administrația era obligată tot atunci să-i înapoieze carnetul de muncă și să-i facă calculul în contabilitate despre primirea salariului complet, dar totodată și calcul pentru concediul nefolosit. Așa ceva nu a fost și nici nu era motiv să fie. Conform art. 44 din CM RM în vigoare la acel moment, în carnetul de muncă era obligatoriu să fie indicat articolul și punctul din legea respectivă. Nici în ordinul nr. 32-c din 07.02.2002, dar nici în carnetul de muncă nu este indicat articolul și punctul din Codul muncii.

Ordinul nr.32-c de concediere este emis la data de 07.02.2002, doar cu o zi înainte, pe data de 06.02.2002, reclamanta deja era angajată la lucru, prin transfer, acolo unde de fapt și lucra, la Centrul Medicilor de Familie Rîșcani, actualmente Centrul de Sănătate Rîșcani. Nu este clar din care motiv era necesitatea de a emite ordinul nr. 35-c din 07.02.2002, în cazul când deja era transferată prin ordinul din 06.02.2002.

În conformitate cu art. 34 din Codul muncii în vigoare la acel moment, în caz de reorganizare... succesorul preia toate drepturile și obligațiile existente la momentul

reorganizării ce decurg din contractual de muncă, relațiile de muncă continuă. Concedierea salariatilor în aceste cazuri este posibilă numai cu condiția reducerii numărului sau statelor de personal din unitate. Reduceri nu au fost.

Mai indică că, în carnetul de muncă al reclamantei nr. AA 0748203 pe data 01.07.2003 - IMSP Spitalul raional Rîșcani în rubrica „Date referitoare la activitatea de muncă” a efectuat următorul înscris: „CMF intră în componența IMSP Spitalul raional Rîșcani, ea continuă să activeze în funcție de moașă în cabinetul oncoprofilactic în CS Rîșcani”. Din nou este neclar motivul și scopul emiterii ordinului nr. 32-c.

Prin ordinul nr. 118-c din 25.12.2007 s-a hotărât: „A delimita juridic serviciul de asistență medicală primară de la serviciul spitalicesc și de ambulator cu fondarea IMSP „Centrul medicilor de familie”.

Potrivit art. 84 alin. (1) din Codul muncii, nerespectarea oricărei dintre condițiile stabilite de prezentul cod pentru încheierea contractului individual de muncă atrage nulitatea acestuia, iar alin. (5) - nulitatea contractului individual de muncă se constată prin hotărârea instanței de judecată.

Ordinul nr. 32-c din 07.02.2002 conține mai multe nerespectări a condițiilor stabilite de Codul muncii al RM, de aceea urmează a fi constatată nulitatea acestuia.

Afirmă faptul că, după concediere a primit carnetul de muncă, dar nu a înțeles tot ce este scris în el, pe motiv că nu cunoaște bine limba de stat cu grafia latină. Are o vârstă de 64 ani având și probleme de sănătate și nu a avut posibilitate operativ să se lămurească cu toate cele menționate.

Astfel, solicită reclamanta constatarea nulității ordinului nr. 32-c din 07.02.2002 emis de către IMSP „Spitalul raional Rîșcani” privind concedierea din lucru din motivele indicate mai sus; încasarea de la Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de Sănătate Rîșcani” în folosul reclamantei a indemnizației de eliberare din serviciu pentru perioada 05.10.1976-12.02.2002=25 ani, în valoare de 15 667,75 lei, după formula care urmează: Perioada de calcul - septembrie, octombrie, noiembrie 2014. Numărul zilelor calendaristice - 90. Numărul zilelor de lucru conform graficului - 68. Numărul zilelor lucrate de fapt - 58. Salariul calculat, fără zilele de sărbătoare: septembrie – 2 032,36 lei; octombrie – 2 400 lei; noiembrie – 2 400 lei, în total – 6 832, 36 lei. Salariul mediu pentru o zi de lucru $6\ 832,36:58$ zile= 117,80 lei. Coeficientul corelației zilelor de muncă conform graficului și zilelor calendaristice - $68:90=0,76$. Salariul mediu pentru o zi calendaristică - $117,80 \times 0,76=86,53$. Salariul mediu pentru una săptămână calendaristică $89,53 \times 7=626,71$ lei. Prin urmare, suma indemnizației de eliberare din serviciu pentru perioada respectivă constituie $626,71$ lei x 25=15 667,75 lei; încasarea de la Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Rîșcani” și Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de Sănătate Rîșcani” în folosul reclamantei prejudiciu moral cauzat în mărime de 5 000 (cinci mii) lei de la fiecare; încasarea de la pârâți în mod solidar în folosul reclamantei cheltuielile pentru asistență juridică și repunerea în termen a acțiunii în cauză pe motivele indicate.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 27 iunie 2016, acțiunea înaintată de Cucereavaia Maria împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătatea Rîșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Rîșcani” cu privire la contestarea nulității ordinului de concediere, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca fiind tardivă.

În motivarea soluției, instanța de fond a aplicat prevederile art. 210, 216 și 221 din Codul muncii în redacția din 25.05.1973, art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii în

vigoare din 01.10.2003, menționând că repunerea acțiunii în termen este neîntemeiată, deoarece însăși reclamanta a scris personal cererea de concediere din Spitalul raional Rîșcani, cu transferarea sa la Centrul Medicilor de Familie, ea luând cunoștință cu ordinele emise, pe care nu le-a contestat.

La 25.07.2016, Cucereavaia Maria a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului cu casarea integrală a hotărârii Judecătoriai Rîșcani din 27 iunie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă, totodată solicitând repunerea în termen a apelului depus.

În motivarea cererii de apel a indicat că concluzia instanței de fond contravine prevederilor art. 355 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, potrivit căruia cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 august 2016, cererea de apel depusă de către Cucereavaia Maria a fost respinsă și hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 27 iunie 2016 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelantă nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 29.11.2016, Cucereavaia Maria a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 25 august 2016 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani din 27 iunie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, Cucereavaia Maria a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC al RM, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate și din cele invocate în cererea de recurs, rezultă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 25 august 2016. Având în vedere că la materialele cauzei nu sunt acte confirmative ce ar certifica data recepționării deciziei instanței de apel, prin prisma art. 434 alin. (1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

La 24.01.2017, Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de Sănătatea Rîșcani” a depus referința la cererea de recurs declarată de către Cucereavaia Maria, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acesteia și a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind ilegală.

La 08.02.2017 și Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Rîșcani” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat de Cucereavaia Maria a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în instanța de apel și verificând, în limitele invocate în recurs și în baza referinței prezentate de intimat, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că recursul declarat urmează să fie admis, pornind de la următoarele.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că la adoptarea deciziei contestate, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, precum și verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate.

Din actele cauzei rezultă cu certitudine că, potrivit ordinului nr.92-k din 05.10.1976, Cucereavaia Maria a fost angajată în funcția de soră medicală în secția de ginecologie a Spitalului raional Rîșcani, pe o durată nedeterminată.

Prin ordinul nr.77 din 01.07.2003, în legătură cu reforma administrativ-teritorială și formarea Spitalului raional Rîșcani, a fost schimbată denumirea spitalului de sector Rîșcani în IMSP Spitalul raional Rîșcani. Prin ordinul nr.H8-C din 25.12.2007, s-a delimitat juridic serviciul de asistență medicală primară de la serviciul spitalicesc și de ambulator cu fondarea IMSP Centrul medicilor de familie Rîșcani și a Centrelor de Sănătate cu statut de persoană juridică.

În legătură cu concedierea moașei cabinetului de examinare profilactică din Centrul Medicilor de Familie Rîșcani, Osipov Olga, potrivit ordinului nr.27-L din 06.02.2002, reclamanta a fost angajată la lucru prin transfer în IMSP Centrul Medicilor de Familie Rîșcani, în funcție de moașă în cabinetul oncoprofilactic din 12.02.2002.

Iar potrivit ordinului nr.32-C din 07.02.2002, reclamanta Cucereavaia Maria a fost concediată în legătură cu transferul ei la Centrul Medicilor de Familie Rîșcani.

În conformitate cu ordinul nr. 175-c din 28.11.2014 emis de către ÎMSP Centrul de Sănătate Rîșcani, Cucereavaia Maria a fost concediată din funcție începând cu data de 01.12.2014, în baza art. 86 pct. c) Codul muncii.

Ulterior concedierii, reclamanta-recurentă a primit indemnizația calculată pentru eliberarea din serviciu, începând cu perioada de 12.02.2002 și până la 01.12.2014 în sumă totală de 9 600 lei.

Astfel, la 13.08.2015, reclamanta Cucereavaia Maria a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de

Sănătate Rîșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Rîșcani” privind constatarea nulității ordinului nr.32-c din 07.02.2002 privind concedierea din lucru, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și încasarea prejudiciului moral.

Instanța de fond a respins acțiunea reclamantei ca fiind tardivă, iar instanța de apel a menținut această soluție.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ilegală decizia instanței de apel pornind de la următoarele.

Pentru a decide asupra tardivității acțiunii, instanțele ierarhic inferioare au aplicat prevederile art. 210, 216 și 221 din Codul muncii în redacția din 25.05.1973, concluzionând că repunerea acțiunii în termen este neîntemeiată, deoarece însăși reclamanta a scris personal cererea de concediere din Spitalul raional Rîșcani, cu transferarea sa la Centrul Medicilor de Familie, ea luând cunoștință cu ordinele emise, pe care nu le-a contestat.

Potrivit prevederilor art. 210 din Codul muncii în redacția din 25.05.1973, litigiile de muncă în problemele aplicării actelor legislative și a altor acte normative cu privire la muncă a contractului colectiv de muncă sunt examinate de:

- 1) comisiile pentru soluționarea litigiilor de muncă;
- 2) judecătoriile populare.

Litigiile de muncă ale unor categorii de salariați în unele probleme sunt examinate de organele supreme ale puterii de stat și ale administrației de stat (articolului 230).

Litigiile de muncă cu privire la stabilirea pentru salariat a unor condiții de muncă ori schimbarea celor existente se soluționează de administrație și de comitetul sindical în limitele drepturilor acordate acestora.

Potrivit prevederilor art. 216 din același cod, hotărârea comisiei pentru soluționarea litigiilor de muncă poate fi atacată de salariatul interesat sau de administrație (cu excepția litigiilor pentru care este prevăzut alt mod de atac) nemijlocit la judecătoria populară în termen de zece zile de la data înmânării lor a copiilor hotărârii comisiei.

În conformitate cu art. 221 din Codul muncii în redacția din 25.05.1973, salariații se pot adresa comisiei pentru soluționarea litigiilor de muncă și nemijlocit judecătoriei populare în termen de o lună de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. În cazul concedierii salariatului termenul de o lună se socotește din ziua când ordinul a fost adus la cunoștința salariatului contra semnătură.

Pentru acțiunea administrației în fața judecății în problemele urmăririi de la lucrători a pagubei materiale, pricinuite întreprinderii instituției, organizației, se stabilește un termen de un an din ziua constatării pagubei pricinuite de lucrător.

Aceleași termene se aplică și atunci, când instanța de judecată i se adresează un organ superior sau procurorul.

În caz de omitere din motive întemeiate a termenilor, prevăzute în prezentul articol, ele pot fi restabilite, respectiv, de comisia pentru soluționarea litigiilor de muncă și instanța judecătorească.

Plângerile, depuse după expirarea unui an din momentul întăririi în vigoare a deciziei instanței judecătorești sau a hotărârii organului ierarhic superior despre refuzul de restabilire în lucru, nu urmează să fie examinate.

Pornind de la prevederile normelor legale evocate supra și reținute de instanțele ierarhic inferioare drept temei de declarare a acțiunii reclamantei ca tardive, instanța de recurs constată inaplicabilitatea acestora litigiului dedus judecării.

Or, Codul muncii în redacția din 25.05.1973, a fost abrogat la 01.10.2003, iar potrivit prevederilor art. 6 alin. (3) Cod civil, de la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

La caz, litigiul a apărut după data de 28.11.2014, atunci când a fost emis ordinul de concediere nr. 175-c, iar urmare a acestuia, reclamantei i-a fost calculată indemnizația pentru eliberarea din serviciu, începând cu perioada din 12.02.2002 și până la 01.12.2014.

Astfel, având în vedere că relațiile litigioase au izvorât din calcularea indemnizației reclamantei la concediere, adică la 28.11.2014, acestora l-e sunt aplicabile cadrul legal în vigoare la acel moment.

Potrivit art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, în vigoare din 01.10.2003, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

(2) Cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanța de judecată.

Prin urmare, prin prisma normei sus-enunțate, instanța de recurs conchide că acțiunea în cauză se încadrează pe deplin în limitele acestei legi, respectiv este depus în interiorul termenului legal de adresare cu asemenea acțiuni.

În acest sens, Colegiul conchide că instanțele ierarhic inferioare au constatat eronat tardivitatea acțiunii prin prisma normelor legale inaplicabile speței.

Mai mult, deși reclamanta a invocat și motive de repunere în termen, instanțele le-au neglijat, rezumându-se la a constata că Cucereavaia Maria a cunoscut despre toate ordinele emise, deoarece au fost operate la cererile sale, or, la materialele cauzei nu se regăsesc probe care să confirme că vre-unul din ordinele emise până la concedierea din 2014, i-au fost aduse la cunoștință reclamantei contra semnătură, moment din care și ar începe curgerea termenului pentru contestare.

În același timp, Colegiul constată că instanțele nu s-au expus asupra fondului acțiunii, motiv din care nu se poate pronunța asupra legalității soluțiilor pe marginea cerințelor reclamantei Cucereavaia Maria, deoarece nu au fost apreciate de către instanțe.

Toate aceste circumstanțe constituie un aspect determinant în justa soluționare a litigiului, deoarece instanța de apel urmează să se expună asupra fondului acțiunii prin prisma verificării legalității și temeiniciei acțiunii reclamantei în fond.

În consecință, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cazului la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în fond, și, ca urmare, a pronunțat o soluție neîntemeiată.

Astfel, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit va admite recursul declarat, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, întru verificarea tuturor circumstanțelor menționate.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru

soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele indicate, conform art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Cucereavaia Maria.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 25 august 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cucereavaia Maria împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătatea Rîșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Rîșcani” cu privire la contestarea nulității ordinului de concediere, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și repararea prejudiciului moral și cauza se remite la rejudecare în Curtea de Apel Bălți într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea